

1965 Witte broek en rooie trui 2005

Vanaf het vernieuwde terras bij Leo's cafe (voormalige cafe Jeuken) heeft men een prachtig uitzicht over wat in 1965 het epi centrum was van voetbalminnend Limburg. Het voormalige voetbalveld aan de Brugweg, in de volksmond ook station Rote Erde genoemd, dit naar de roemruchte voetbaltempel van Rot Weiss Essen, heeft voor menige Peijenaar dezelfde uitstraling als voor de Engelsen het Wembleystation. Op 11 juli a.s. is het precies 40 jaar geleden dat op deze grasmat Pey landelijke bekendheid kreeg door het feit dat het 1e elftal van v.v. R.I.O.S. 31 het 1e elftal van Papendrecht met flitsend en modern voetbal met 5-1 versloeg en daarmee landskampioen werd der amateurs in 1965.

Zondagmiddag 11 juli vanaf Schilberg samen met pap op de fiets richting Brugweg. Uit alle hoeken en gaten kwamen de supporters te voorschijn. De rood/witte invasie was op gang gekomen. Op de Houtstraat ontstonden de eerste opstoppingen. Het was een genot om echte Echtenaren te zien met een rode pet en witte sjaal. Wat een dag. De Houtstraat was de hoofdslagader geworden van alles wat Pey en R.I.O.S. een goed hart toe droeg. Veel kroegen en woonhuizen waren uitbundig versierd. Het inferno van gillende sirenes en hartstochtelijke Toejuichingen

waren destijds de hemel op aarde. Nog enkele meters en stadion "Rote Erde" komt in zicht. Maar wat was dat nu! Geen kleedlokalen, geen zicht op de Boerenbond. Alleen maar massa's mensen. Filevorming in Pey wie had er ooit van gehoord in 1965.

Geen verhuurbedrijf die destijds snel een complete tribune te voorschijn kon toveren. "Onze" tribunes reden op de vroege morgen van 11 juli nog ergens rustig door het Peijerland. Het waren de boeren die hun karren beschikbaar stelden om de supporters een ruime blik te gunnen over het veld. 14.30 uur onder begeleiding van Koning voetbal betreden de "matadores" het "strijdveld". D day is begonnen. Reeds na 40 seconden veren de 7500 fans op. Het was linksbuiten Har Golsteijn die een hoekschop op maat gaf aan zijn neef Ton Golsteijn die met een sublieme kopbal het "leer" in het net deed belanden. Gedragen

door dolzinnige supporters werden de spelers steeds geestdriftiger. Dit resulteerde in een klinkende 5-1 overwinning. Voor R.I.O.S. scoorde nog: Har Golsteijn, Jan Weeda 2 x, Piet Peeters. Voetbalclubs zoals JOS uit Amsterdam o.l.v. Rinus Michels en Emmen met in het doel Jan v. Beveren werden figuurlijk buitenspel gezet. Na afloop van het roem-

ruchte duel werd het team voorafgegaan door Peijer en Echter muziekgezelschappen in open landaers naar het centrum van Pey gebracht . Een zegetocht die zijn weerga niet kende. Wilt U weten wie allemaal in dit elftal heeft gespeeld bekijk dan eens de herrinneringsplaquette die tegen de gevel van kefee Strandpaol 11 (Schoolstraat) is bevestigd. De kracht van dit team schuilde vooral in onderlinge vriendschap. Nog ieder jaar komen ze bij elkaar om onder het genot van een hapje en een drankje terug te kijken maar vooral ook de huidige voetbalsport onder de loupe te nemen . Helaas zijn de trainer Peter Stephan en de spelers Jan Weeda, Wil Schluter en Har Vergoossen overleden.

Nu 2 generaties verder staat V.V. R.I.O.S. 31 aan de "vooravond" van het 75 jarig bestaansfeest.

Foto 1 Voormalig cafe 't trefpunt in Pey was in juli 1965 prachtig versierd

Foto 2 Riössupporter Frans v. Neer maakt een vreugdedans met de riösmascotte na de huldiging

Tekst: Ton Tonnaar.

